

<p>DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT</p>	<p>SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON PRIVATIZATION AGENCY OF KOSOVO RELATED MATTERS</p>	<p>POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODNOSE NA KOSOVSKU AGENCIJU ZA PRIVATIZACIJU</p>
--	---	--

SCEL - 11-0021

Žalioci

Radnici DP-a “XX”, XX

C1 I.G., XX

C2 H.M., XX

C3 B.B., XX

C4 R.S., XX

C5 F.J., XX

C6 R.S.M., XX

C7/1 M.J., XX

Kojeg zastupa advokat XX, XX

C7/2 J.Q., XX

Kojeg zastupa advokat XX, XX

C8 R.M., XX

Protiv

Tuženi

Kosovska agencija za privatizaciju (KAP)

Ul. Ilir Konushevcu 8, Priština

Specijalno veće 1 Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku Agenciju za privatizaciju (Posebna komora), koje čine Alfred Graf von Keyserlingk, predsedavajući sudija, Sheklzen Sylaj i Ćerim Fazliji, nakon sednice veća održane 22 februara 2013, donosi sledeću

PRESUDU

1.Odbacuju se kao neprihvatljive žalbe M.J. (žalilac C7/1), J.Q. (žalilac C7/2) i R.M. (žalilac C8).

2. Osnovane su žalbe žalilaca H.M.(žalilac C2), B.B.(žalilac C3), R.S. (žalilac C4) i F.J.(žalilac C5). Ovi žaliooci moraju biti uključeni u konačni spisak radnika koji imaju pravo na udeo od prihoda od privatizacije DP „XX“, XX.

3.Odbijaju se kao neosnovane Žalbe I.G.(žalilac C1) i R.M.(žalilac C6).

Činjenično stanje i istorijat postupka

Žalioci su bivši radnici Društvenog preduzeća „XX“, XX (DP) koje je tuženi privatizovao redovnom „spin off“ procedurom. Dana 04.05.2009. ratifikovan je kupoprodajni ugovor sa pobednikom tendera.

Preliminarni spisak radnika koji su stekli pravo objavljen je 05.09.2009, a zadnji dan za podnošenje žalbi KAP-u, protiv preliminarnog spiska, bio je 25.09.2009.

Konačni spisak je objavljen 7, 8, 9 i 10.04.2011, prema kojem je krajnji rok za podnošenje žalbi Posebnoj komori 30.04.2011.

Dana 20.11.2011, **I.G. (žalilac C1)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv Kosovske agencije za privatizacije (u daljem tekstu: KAP) tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac osporava rešenje KAP-a kojim se on isključuje iz preliminarnog spiska na osnovu toga što on ne ispunjava zakonske uslove. Žalilac navodi da je bio zaposlen u DP više od 30 godina, od 28.08.1979 do 08.02.2009, kada je otišao u penziju. On tvrdi da ispunjava sve uslove te je njegovo isključenje iz spiska diskriminacija uperena protiv njega. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 26.11.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu jer je radni odnos žalioca prekinut 08.02.2009, prema dokazu iz radne knjižice i od 10.01.2009 u skladu sa Matičnom knjigom DP-a. Stoga žalilac ne ispunjava uslove da bude na spisku.

U odgovoru od 01.02.2012, žalilac tvrdi da je napunio 65 godina 08.02.2009. i da je to bio razlog za prekid njegovog ugovora.

Dana 27.04.2011, **H.M. (žalilac C2)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac tvrdi da je bio zapošljen u DP-u više od 17 godina, od 1972 do 08.05.1998, kada je izbačen sa posla zbog diskriminacije koju je sprovela srpska vlast protiv radnika albanske nacionalnosti. Nakon kraja rata 1999. godine on se vratio na posao, međutim, direktor preduzeća rako mu je da se vrati kući i

da čeka dok ga ne pozovu na posao, ali oni to nikad nisu učinili. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 31.05.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu jer je radni odnos žalioca prekinut 21.06.1995, kao što je dokazano u radnoj knjižici i u Matičnoj knjizi DP-a. Stoga žalilac ne ispunjava uslove da bude na spisku.

U odgovoru od 01.02.2012, žalilac navodi da je njegov radni odnos prekinut pre datuma privatizacije jer je otpušten sa posla na osnovu diskriminacije, protiv svoje volje.

Dana 27.04.2011, **B.B. (žalilac C3)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac tvrdi da je bio zapošljen u DP-u od 1971 do 08.05.1998, kada je izbačen sa posla zbog diskriminacije koju je sproveda srpska vlast protiv radnika albanske nacionalnosti. Nakon kraja rata 1999. godine on se vratio na posao, međutim, direktor preduzeća rako mu je da se vrati kući i da čeka dok ga ne pozovu na posao, ali oni to nikad nisu učinili. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 31.05.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu jer je radni odnos žalioca prekinut 21.06.1995, kao što je dokazano u radnoj knjižici i u Matičnoj knjizi DP-a. Stoga žalilac ne ispunjava uslove da bude na spisku.

U odgovoru od 01.02.2012, žalilac navodi da je njegov radni odnos prekinut pre datuma privatizacije jer je otpušten sa posla na osnovu diskriminacije, protiv svoje volje.

Dana 27.04.2011, **R.S. (žalilac C4)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac tvrdi da je bio zapošljen u DP-u od 1972 do 08.05.1998, kada je izbačen sa posla zbog diskriminacije koju je sproveda srpska vlast protiv radnika albanske nacionalnosti. Nakon kraja rata 1999. godine on se vratio na posao, međutim, direktor preduzeća rako mu je da se vrati kući i da čeka dok ga ne pozovu na posao, ali oni to nikad nisu učinili. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 31.05.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu jer je radni odnos žalioaca prekinut 21.06.1995, kao što je dokazano u radnoj knjižici i u Matičnoj knjizi DP-a. Stoga žalilac ne ispunjava uslove da bude na spisku.

U odgovoru od 02.02.2012, žalilac navodi da je njegov radni odnos prekinut pre datuma privatizacije jer je otpušten sa posla na osnovu diskriminacije, protiv svoje volje.

Dana 27.04.2011, **F.J. (žalilac C5)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac tvrdi da je bio zapošljen u DP-u od 1979 do 08.05.1998, kada je izbačen sa posla zbog diskriminacije koju je sprovela srpska vlast protiv radnika albanske nacionalnosti. Nakon kraja rata 1999. godine on se vratio na posao, međutim, direktor preduzeća rako mu je da se vrati kući i da čeka dok ga ne pozovu na posao, ali oni to nikad nisu učinili. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 31.05.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu jer je radni odnos žalioaca prekinut 21.06.1995, kao što je dokazano u radnoj knjižici i u Matičnoj knjizi DP-a. Stoga žalilac ne ispunjava uslove da bude na spisku.

U odgovoru od 02.02.2012, žalilac navodi da je njegov radni odnos prekinut pre datuma privatizacije jer je otpušten sa posla na osnovu diskriminacije, protiv svoje volje.

Dana 27.04.2011, **R.S.M. (žalilac C6)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac osporava odluku KAP-a da ga ne uključi u spisak radnika. Žalilac navodi da je radio za DP više od 8 godina te stoga ispunjava zakonske uslove da bude u spisku. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 31.05.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neprihvatljivu, jer žalilac nije podneo žalbu Agenciji protiv preliminarnog spiska. KAP stoga tvrdi da žalilac nije iskoristio sva upravna sredstva žalbe pre obraćanja sudu u skladu sa zahtevima člana 127.4 Zakon o upravnom postupku 02/L-28.

Dana 27.06.2011, **M.J. (žalilac C7/1)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac osporava odluku KAP-a da ga ne uključi u spisak radnika. Žalilac navodi da je radio u DP-u od 1968 do kraja 1999. On navodi da je radio za DP do kraja 1999; on tvrdi da niko nije radio u DP-u nakon 1999, jer preduzeće nije radilo. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 11.07.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu, jer je rok za podnošenje žalbi Posebnoj komori bio 30.04.2011, a žalba je podneta 27.06.2011.

U odgovoru od 30.01.2013, žalilac navodi da propustio rok zato što je star i bolestan.

Dana 27.06.2011, **J.Q. (žalilac C7/2)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac osporava odluku KAP-a da ga ne uključi u spisak radnika. Žalilac navodi da je radio u DP-u 22 godine, od 1967 do kraja 1999. On navodi da je radio za DP do kraja 1999; on tvrdi da niko nije radio u DP-u nakon 1999, jer preduzeće nije radilo. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 11.07.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu, jer je rok za podnošenje žalbi Posebnoj komori bio 30.04.2011, a žalba je podneta 27.06.2011.

U odgovoru od 30.01.2013, žalilac navodi da propustio rok zato što je star i bolestan.

Dana 27.09.2011, **R.M. (žalilac C8)** podneo je žalbu Posebnoj komori protiv KAP-a tražeći uključivanje u spisak radnika koji su stekli pravo na udeo od 20% od prihoda od privatizacije DP-a. Žalilac osporava odluku KAP-a da ga ne uključi u spisak radnika na osnovu zatvorene radne knjižice. Žalilac navodi da je bio radnik u DP-u te stoga ispunjava uslove da bude u spisku. On podnosi radnu knjižicu.

U pismenom zapažanju od 06.10.2011, Kosovska agencija za privatizaciju tvrdi da žalbu treba odbiti kao neosnovanu, jer je rok za podnošenje žalbi Posebnoj komori bio 30.04.2011, a žalba je podneta 29.09.2011.

Po pitanju daljih detalja upućujemo na sudski dosije.

Pravno obrazloženje

Rešenje je doneto bez održavanja rasprave, jer su činjenice i podneti argumenti dovoljno jasni. Veće ne očekuje druge relevantne informacije i argumente na raspravi (član 68.11, Aneks Zakona o Posebnoj komori)

Prihvatljivost

Neprihvatljive su žalbe **M.J. (žalilac C7/1)**, **J.Q. (žalilac C7/2)** i **R.M. (žalilac C8)**.

Prema članu 67.6 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 u vezi sa članom 10.6(a) Uredba UNMIK-a No 2003/13, žalba protiv konačnog spiska mora biti podneta u roku od 20 dana nakon objavljivanja konačnog spiska. Objavljivanje je urađeno 7, 8, 9 i 10.04.2011. Žalbe su podnete nakon isteka roka.

Sve ostale žalbe su prihvatljive.

Sve su podnete u skladu sa rokom navedenim u članu 67.6 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 u vezi sa članom 10.6(a) Uredba UNMIK-a No 2003/13.

Propust žalilaca da ospore preliminarni spisak u skladu sa članom 67.6 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 ne čini žalbe protiv konačnog spiska neprihvatljivim.

- a. Ne primenjuje se član 127 Zakona o upravnom postupku No. 02/L-028. Član 127 glasi:

„Administrativna žalba

127.1. Administrativna žalba može se podneti u obliku zahteva za ponovni pretres ili u obliku žalbe.

127.2 Svaka zainteresovana stranka ima pravo žalbe protiv administrativnog akta ili protiv nezakonitog odbijanja izdavanja administrativnog akta.

127.3. Upravni organ kojem je žalba upućena razmatra zakonitost i regularnost osporenog akta.

127.4. Zainteresovane stranke mogu se obratiti sudu samo nakon iscrpljenja svih administrativnih sredstava žalbe.“

Administrativno naređenje UNMIK-a No. 2008/6, u članu 70.3 (a) i (b) pod naslovom 'Zakoni koji se primenjuju', ne odnosi se na Zakon o Upravnom postupku No. 02/L-28, nego se odnosi na Zakon o parničnom postupku koji ne sadrži nikakvu odredbu kojom se zahteva iscrpljivanje svih administrativnih sredstava žalbe pre obraćanja sudu.

Čak i da se primenjuje član 127 Zakona o administrativnom postupku No. 02/L-28, Žalioci ne bi imali potrebu da ospore preliminarni spisak pre podnošenja žalbe na konačan spisak. Njihova tužba se ne odnosi na preliminarni spisak (na koji su imali pravo žalbe), nego konačan spisak (protiv kojeg administrativno pravo žalbe nije moguće).

b. Takođe, tekst člana 67.2, prva rečenica, Administrativnog naređenja UNMIK-a No. 2008/6, ne može se tumačiti na taj način da zaposleni mora da ospori preliminarni spisak da bi kasnije stekao pravo da se žali na konačan spisak. Član 67.2, prva rečenica, Administrativnog naređenja UNMIK-a No. 2008/6, glasi:

„Po prijemu spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu shodno članu 10 Uredbe UNMIK br. 2003/13, Kosovska poverenička agencija dužna je da objavi privremeni spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu, uz obaveštenje za javnost o pravu svakog lica da u roku od 20 dana podnese Agenciji pritužbu u kojoj zahteva upisivanje svog imena u spisak zaposlenih ili osporava spisak zaposlenih s pravom na isplatu.“

Zakon samo navodi pravo na žalbu protiv preliminarnog spiska, ali ne navodi da osoba koja nije izjavila žalbu protiv preliminarnog spiska kasnije nema pravo da izjavi žalbu protiv konačnog spiska.

c. Veće je svesno da obaveza da se ospori bilo koji nedostatak u preliminarnom spisku u kombinaciji sa sankcijama, ukoliko se to ne učini žalba protiv konačnog spiska postaje neprihvatljiva, pomogla bi Agenciji da za kratko vreme utvrdi tačan konačan spisak.

Procedura ustanovljavanja preliminarnog spiska i pružanja mogućnosti svima da podnesu prigovor na ovaj spisak i dostave činjenice i dokaze u roku od 20 dana pomoći će KAP-u da bez neophodnog odlaganja utvrdi tačan konačni spisak. Smisao ovoga je koncentrisanje i ubrzanje procedure. Najbrže moguće prikupljanje neophodnih činjenica i dokaza je neophodno sredstvo u proceduralnom kontekstu u kojem novčani iznos dela od 20% za svakog radnika zavisi od odluke o prihvatanju ili odbijanju podnete žalbe.

Administrativno naređenje UNMIK-a No. 2008/6 ne dozvoljava sankcionisanje nedostatka saradnje zaposlenog u fazi utvrđivanja konačnog spiska time što će učiniti žalbu protiv konačnog spiska neprihvatljivom (slično: Presuda Vrhovnog suda Posebne komore SCEL-09-0001 i SCEL-10-0027).

Obrazloženje po pitanju osnovanosti

Osnovane su žalbe žalilaca **H.M. (žalilac C2)**, **B.B. (žalilac C3)**, **R.S. (žalilac C4)** i **F.J. (žalilac C5)**.

Ovi žalinci su radili u DP-u više od 3 godine i svi su otpušteni tokom srpske prelazne administracije. Svi oni tvrde da je to zbog toga što su oni albanske nacionalnosti.

Član 10.4 UNMIK Uredbe 2003/13, koja je izmenjena i dopunjena Uredbom UNMIK-a 2004/45, definiše postupak za podnošenje žalbi Posebnoj komori koje su zasnovane na diskriminaciji na sledeći način:

“:

(b) Bilo koja žalba podneta Posebnoj komori kao diskriminacije kao razloga za isključenje sa spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu mora da bude praćena dokumentovanim dokazom o navedenoj diskriminaciji;“

Žalinci nisu ispunili ove zahteve.

Međutim, član 8 Zakona protiv diskriminacije, u pogledu tereta dokazivanja, navodi sledeće:

8.1. Kad lica koja smatraju da im je naneta nepravda zbog toga što princip jednakog postupanja nije primenjen na njih iznesu, pred sudom ili nekim drugim nadležnim organom, činjenice iz kojih se može pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektne diskriminacije, prijavljena strana je dužna da dokaže da nije bilo povrede principa jednakog postupanja.

8.2. Stav 8.1 ne sprečava uvođenje pravila o iznošenju dokaza koja su povoljnija za tužioce. Dalje, žalilac može da ustanovi ili da brani svoj slučaj diskriminacije bilo kojim sredstvima, uključujući statističke dokaze.“

Član 11 istog zakona navodi:

„11.1. Stupanjem na snagu ovog zakona prestaju da važe svi dosadašnji zakoni iz ove oblasti.

11.2. Odredbe zakona koje su uvedene ili su na snazi u vezi sa zaštitom principa jednakog postupanja važe i dalje i treba da budu primenjivane ako su povoljnije nego odredbe ovog zakona.“

Sada vise nije žalilac taj koji treba da dokazuje diskriminaciju, nego je tuženi taj koji treba da dokaže da nije bilo diskriminacije. Teret dokazivanja, koji je prema Uredbi UNMIK-a No 2003/13 spadao na žaliooca, prebačen je na tuženog na osnovu Zakona protiv diskriminacije No. 2004/3 (Uredba UNMIK-a No 2004/32).

Izbacivanja osoba albanske pripadnosti sa posla tokom srpske prelazne uprave je činjenica na osnovu koje se može pretpostaviti da je bilo direktne ili indirektne diskriminacije.

Nekoliko rezolucija je doneseno 1990-tih godina od strane Generalne Skupštine i Saveta Bezbednosti Ujedinjenih Nacija, među kojima je i Rezolucija generalne Skupštine br. 48/153 od 20.12.1993, koja priznaje (i osuđuje) postojanje – između ostalog – *„...mera i diskriminatorne prakse i kršenje ljudskih prava etničkih Albanaca Kosova, kao i visok stepen represije koju su počinile srpske vlasti, uključujući:...b. Diskriminatorno uklanjanje zvaničnika etničkih Albanaca, naročito iz policije i sudstva, masovno izbacivanje etničkih Albanaca sa stručnih, administrativnih i drugih pozicija u preduzećima koja su u društvenom vlasništvu i javnim institucijama, uključujući učitelje iz školskog sistema kojim upravljaju Srbi...“*.

Kao posledica takozvanih „Prelaznih Mera“ nametnutih DP-u, albanska uprava je uklonjena i zamenjena srpskom upravom (vidi „Zakon o prelaznim merama za socijalnu zaštitu prava samoupravljanja i društvene svojine“, objavljen u Službenom Glasniku Socijalističke Republike Srbije No. 49 od 28.10.1989, koji nije zakon na snazi, jer sadrži elemente diskriminacije shodno Uredbi UNMIK-a No 1999/24).

Vredi citirati nekoliko rečenica iz dva od nekoliko izveštaja Human Rights Watch-a o situaciji na Kosovu tokom 1990-tih. „Helsinki Watch: Izveštaj“ (odeljenja Human Rights Watch-a), u avgustu 1992.g. navodi na 59 stranica: *„Stotine hiljada Albanaca je izgubilo posao na osnovu etničke pripadnosti, naročito od Avgusta 1991. Pravna, medicinska i ostale profesionalne oblasti su skoro očišćene od Albanaca i zamenjene Srbima i Crnogorcima“*, i „Human Rights Watch, Human Rights Watch

World Report 1996 – Federativna Republika Jugoslavija, 1. januar 1996“ primećuje: *“Od kraja 1995, procenjuje se da su tri četvrtine ukupnog broja prethodno zaposlenih Albanaca izbačene sa državnog posla“* (Presuda PKVS od 10.06.2011, SCEL-09-0001).

Tuženi nije ni naveo druge razloge osim diskriminacije, niti je dokazao druge razloge osim diskriminacije. Stoga, veće ocenjuje da su ovi tužioci albanske pripadnosti izgubili svoja radna mesta u DP-u na osnovu diskriminacije. Oni moraju biti uključeni u konačan spisak.

Žalba **I.G. (žalilac C1)** je neosnovana. On nije bio radnik preduzeća 04.05.2009, kada se dogodila privatizacija. On je i sam naveo da je njegov radni odnos završen 08.02.2009, kada je otišao u penziju.

Žalba **S.M. (žalilac 6)** je neosnovana. Radio je za DP više od 8 godina, ali na dan privatizacije nije više bio u radnom odnosu u DP-u, i niti on tvrdi, niti postoje naznake da je njegov radni odnos završen na osnovu diskriminatorских mera.

Sudske takse

Sud ne određuje troškove tužiocima, budući da predsedništvo suda do danas nije donelo pisani plan kojeg je usvojio Sudski savet Kosova (član 57. stav 2 Zakona o Posebnoj komori). To znači da do danas ne postoji dovoljan pravni osnov za određivanje troškova

Pouka o pravnom leku

Protiv ovog rešenja može se izjaviti žalba u roku od 21 dana žalbenom veću Posebne komore. **Podnosilac žalbe** takođe dostavlja žalbu drugim stranama i podnosi je sudskom veću, sve u roku od 21 dana. Podnosilac žalbe dostavlja žalbenom veću dokaz da je dostavio žalbu i drugim stranama.

Propisani rok počinje da teče u ponoć na dan kad je podnosiocu žalbe dostavljeno rešenje u pisanom obliku.

Žalbeno veće odbacuje žalbu kao neprihvatljivu ukoliko je podnosilac žalbe ne izjavi u propisanom roku.

Tuženi može da podnese odgovor žalbenom veću u roku od 21 dana od dana kad mu je dostavljena žalba, uručujući svoj odgovor i podnosiocu žalbe i drugim stranama.

Podnosilac žalbe zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora na svoju žalbu da podnese žalbenom veću i da dostavi drugoj stranci svoj odgovor. Druga stranka zatim ima na raspolaganju 21 dan od dana prijema odgovora podnosioca žalbe da dostavi podnosiocu žalbe i žalbenom veću svoj protivodgovor.

Alfred Graf von Keyserlingk
Predsedavajući sudija

[potpis]